03/06/2020

Η συκοφαντία ως αντίδοτο στην αυταρέσκεια και τον αυτοθαυμασμού

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σπουδαίες πνευματικές συμβουλές για ανθρώπους που δέχονται τη «λάσπη» της συκοφαντίας δίνει ο Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος, θεωρώντας τη συκοφαντία έναν «καλό» τρόπο, ώστε να χαθεί η αυταρέσκεια και ο αυτοθαυμασμός, που φυγαδεύουν τη χάρη του Θεού.

Διαβάστε τι γράφει χαρακτηριστικά:

«Σας έβρισαν και σας πρόσβαλαν. Καλό σημάδι! Μην τα χάνετε! Ιαματική λάσπη είναι! Χωρίς αυτήν, ίσως θα πετούσατε στα σύννεφα με τα φτερά της υπερηφάνειας. Ο Κύριος, λοιπόν, που σας αγαπά, παραχώρησε να πέσει πάνω σας αυτή η λάσπη, για να ταπεινωθείτε.

Μην πολυασχολείστε με τον εαυτό σας. Πολύ περισσότερο, μην έχετε μεγάλη ιδέα γι' αυτόν, μην τον εκτιμάτε και μην τον θαυμάζετε. Όλα τούτα δείχνουν έπαρση, υπερηφάνεια. Οι άγιοι πατέρες μας συμβουλεύουν: «Όπου κι αν πας, μην υπολογίζεις τον εαυτό σου». Ας λέμε πάντα με ταπείνωση: Δεν έχω τίποτα καλό επάνω μου. Κύριε, βοήθησε με να βάλω αρχή μετανοίας και προκοπής!. Μη λογαριάζετε τα χαρίσματά σας, γιατί είναι δώρα του Θεού. Και μη συγκρίνετε τον εαυτό σας με άλλους, που είναι ή νομίζετε πως είναι χειρότεροι από σας. Να

προχωράτε σταθερά στο δρόμο της σωτηρίας.

Ο αυτοθαυμασμός πάντοτε φυγαδεύει τη χάρη του Θεού. Ο Κύριος γυρίζει το άγιο βλέμμα Του μακριά από τον υπερήφανο άνθρωπο και τον αφήνει ακάλυπτο στις επιθέσεις των παθών. Έτσι ο πνευματικός ζήλος καταπέφτει, ο νους γεμίζει με ακάθαρτους λογισμούς, η καρδιά αναστατώνεται από άτακτες κινήσεις και εμπαθή αισθήματα. Το αντίδοτο σ' όλα τούτα: η συντριβή και η ταπείνωση, που ελκύει και πάλι τη θεία χάρη.

Πολυπραγμοσύνη, ανυπομονησία, άγχος, νευρικότητα. Αυτά είναι, βέβαια, δυσάρεστα. Ευχάριστο, όμως, είναι το ότι συναισθάνεστε πόσο βλάπτουν τη ψυχή σας και θέλετε να θεραπευθείτε. Δεν έχετε παρά να βρείτε από πού προέρχονται, ποιά είναι η πηγή τους. Αν εξαφανίσετε την πηγή, τότε θα χαθούν μόνα τους.

Εξετάστε μήπως υπάρχουν μέσα σας υπερβολική αυτοπεποίθηση, αυτοϋπερεκτίμηση και αυτοκαταξίωση. Αυτές δημιουργούν στον άνθρωπο την εγωιστική και πλανερή αίσθηση της αυτάρκειας: Νομίζει πως όλα μπορεί να τα οργανώσει και να τα εκτελέσει αλάθητα μόνος του, δίχως τη συμβολή ή τη συμβουλή των συνανθρώπων του και, πάνω απ' όλα, δίχως τη βοήθεια του Θεού. Αν, λοιπόν, παρουσιαστεί κάποιο εμπόδιο και τα σχέδια του ανατραπούν, αν τα πράγματα δεν εξελιχθούν όπως τα ήθελε και τα υπολόγιζε, τότε γογγύζει εναντίον του Θεού και οργίζεται εναντίον των ανθρώπων.

Μήπως κι εσείς στηρίζεστε περισσότερο απ' όσο πρέπει στις δυνάμεις σας; Μήπως έχετε «σπρώξει» το Θεό στο περιθώριο της ζωής σας; Αρχίζετε κάθε έργο σας με προσευχή, το συνεχίζετε με προσευχή και το τελειώνετε με προσευχή; Πιστεύετε ότι εσείς δεν έχετε καμιά άξια και ότι όλα σας τα επιτεύγματα τα οφείλετε στον Κύριο; Τοποθετείτε ταπεινά τον εαυτό σας κάτω απ' όλη την κτίση; Αν όχι, τότε πρέπει να αναθεωρήσετε τη στάση σας απέναντι στον Πλάστη σας και στα πλάσματά Του. Στις σχέσεις σας με το Θεό και τους ανθρώπους να βιώνετε βαθιά τη μηδαμινότητά σας. Να προσεύχεστε αδιάλειπτα. Και να πιστεύετε ακλόνητα πως ο Κύριος είναι ο κυβερνήτης του κόσμου και της ζωής μας. Δίχως Αυτόν, κανένα καλό δεν ριζώνει μέσα μας. Ας παραδώσουμε, λοιπόν, με εμπιστοσύνη την ύπαρξή μας στα χέρια Του. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα εγκαταλείψουμε ή θα περιορίσουμε τον αγώνα, τις προσπάθειες και τους κόπους για τη ψυχική μας καλλιέργεια. Ας μην επαναπαυόμαστε, όμως, σ' αυτούς τους κόπους, γιατί, αν δεν τους ευλογήσει ο Θεός, δεν θα δώσουν πνευματικούς καρπούς».

Πηγή: Βιβλίο Αγίου Θεοφάνους του Εγκλείστου «**Ο δρόμος της ζωής**», εκδ. **Ι. Μ. Παρακλήτου.**